

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

พูดด้วยความสงสาร

วัดนี้มุ่งอรรถมุ่งธรรมล้วนๆ ไม่ได้มุ่งอะไรว่าจ้างเลย มุ่งธรรมล้วนๆ พระที่มานี้มีหลายชั้นหลายภูมิ ทั้งเมืองนอกทั้งเมืองไทย เมืองไทยทุกภาคอยู่นี้หมด และเมืองนอกก็ไม่ว่าที่ประเทศ เรารับไว้พอประมาณเมืองนอกนะ เพราะพระไทยเราทั่วประเทศมีหัวใจด้วยกัน เราก็ต้องให้หน้กทางพระไทยเราไว้ ทีนี้ทางเมืองนอกก็แยกรับเอาพอสมควรๆ จึงมีอยู่ที่นี่ทั่วๆ ไปหมด สรุปความแล้วว่า ท่านมาเพื่อธรรม ไม่ว่าภาคไหนๆ ในเมืองไทย ไม่ว่าประเทศไหนในเมืองนอก มาเพื่ออรรถเพื่อธรรม ถ้าว่ามีความเคารพนับถือหรือรำลึกก็รำลึกเรื่องอรรถเรื่องธรรม เคารพนับถือด้วยอรรถด้วยธรรม

ท่านเหล่านี้ไม่ได้มาด้วยเงินด้วยทอง ด้วยอามิสต่างๆ เรียกว่าโลกามิส ท่านไม่ได้มาอย่างงั้น เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นใจท่าน รับไว้ทุกแห่งทุกหนท่านมุ่งอรรถมุ่งธรรม วัดนี้จึงมีแต่การปฏิบัติล้วนๆ แม้เราจะออกช่วยโลกดังที่เห็นอยู่ชัดเจนทั่วประเทศไทยเรานี้ก็ตาม แต่การปฏิบัติของพระเข้มงวดกวดขันตามเดิม ไม่มีลดละแม้แต่น้อยเลย นั่นเขตติดไว้ห้ามเข้าๆ ข้างในมีแต่สถานที่พระบำเพ็ญภาวนา จึงไม่ยอมให้ใครเข้าไป นอกจากคนใช้ของพระเป็นรายบุคคลผู้ชายจะเข้าไปตามความจำเป็นๆ นอกจากนั้นสาธารณชนไม่ให้เข้าเลย เรียกว่าสกัดไว้ไม่ให้เข้า ตลอดมาอย่างนี้

การประพฤติปฏิบัติเรื่องบำเพ็ญภาวนานี้เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับพระเรา ในวัดนี้ให้เป็นอย่างนั้นตลอดมา ท่านมามุ่งอรรถมุ่งธรรม เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงขอความเห็นใจจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งชาวอุดรเรา ไม่ขอรับนิมนต์ให้ไปฉันในที่ต่างๆ จะผิดเจตนาของท่านเหล่านั้นที่มุ่งอรรถมุ่งธรรม แล้วมาหาเรา เพราะฉะนั้นเราจึงสงวนพระวัดนี้ไม่ให้ไปฉันที่วัดไหนๆ เลยนะ บ้านไหนเรือนใดไม่ให้ไป นอกจากมีความจำเป็นจริงๆ เราไม่ได้ปิดตายนะ มีข้อแม้เอาไว้ ถ้าจำเป็นจริงๆ เราจะเป็นผู้จัดให้เอง บางทีจัดให้หมดเลย วัดนี้จัดให้หมดในบ้านนี้เลย อย่างนั้นก็มิ แต่เป็นจุดสำคัญนะที่ควรจะทำอย่างนั้น ถ้าทั่วๆ ไปเราไม่ให้

นี่เราก็ขอความเห็นใจไว้ตั้งแต่เริ่มสร้างวัด ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้เราไม่ให้พระไปฉันที่ไหนเลย มันจะเสียเวลาล่าเวลาความพากความเพียร กลายเป็นโลกามิส เป็นสมบัติเงินทองข้าวของ มาเลยแทนที่จะมานับอรรถนับธรรม นับศีล นับสมาธิ นับปัญญา วิชชาวิมุตติของตัวเองภายในจิตใจจากความเพียร เลยจะไม่ได้นับ ไปบ้านนั้นมาแล้ว ไป

บ้านนั้นมาแล้ว เขาถวายอะไรบ้างมีหนึ่งบาท สองบาท สามบาท เลยมานับแต่เงินแต่ทอง ไม่ได้เรื่อง โลกกับธรรมไม่ผิดกัน พระกับโยมไม่ผิดกัน วัดกับบ้านก็ไม่ผิดกัน เข้าใจไหม นี่เพื่อแยกให้มันผิดกัน ให้ท่านทั้งหลายดูเอา

คนมาโกโรโกโสไม่มีใครกล้าพูดละในวัดนี้ นอกจากหลวงตาองค์เดียว หลวงตานี้พูดหมดในสามแดนโลกธาตุจะไม่มีกลัวไม่มีกลัวกับอะไร นอกจากธรรมล้วนๆ เหนือโลกไปหมดแล้ว เอาธรรมเหนือโลกมาสอนโลกสกปรกเข้าใจไหม บางทีแต่งเนื้อแต่งตัวมาดูแล้วดูไม่ได้ เขาก็มาของเขาตามภาษาของเขา เขาเคยของเขาอย่างนั้น เขาไม่รู้เรื่องราวธรรมเป็นยังไง โลกเป็นยังไง แล้วมาเวลาเราไปเจอเข้ามันดูไม่ได้ ก็ชี้เอาเลยละ นี่แต่งตัวเหมือนหมา เอาเลยนะ นี่ละธรรม

การพูดอย่างนี้เสียหายหรือ เขาแต่งตัวเหมือนหมามาก่อนเราพูดแล้ว ว่าแต่งตัวเหมือนหมา นี่เขาทำก่อนเราแล้ว เราสอนเรื่องนี้มันใช้ไม่ได้สำหรับมนุษย์เรา เฉพาะอย่างยิ่งผู้มีศีลธรรม แล้วยังก้าวเข้ามาวัดมาแต่งตัวอวดธรรมทำไม สกปรกโสโครก นี่พวกส้วมพวกถ่านกับทองคำทั้งแท่งมันเข้ากันได้ไหม เอาทองคำมาตีหน้าผากมัน นี่แต่งตัวเหมือนหมาเราก็บอกมัน อย่าเข้ามาวัดนี้อีกนะถ้ายังฝืนแต่งตัวอย่างนี้อีก เอาจริง ๆ นะเรา

เราไม่เห็นสิ่งใดเลิศเลอยิ่งกว่าอรรคกว่าธรรม ที่ประกาศก้องวานอยู่ในหัวใจมาได้ ๕๔ ปีนี้แล้ว เราจึงไม่เคยสะทกสะท้าน ใครจะว่าเราพูดโง่พูดอวดอะไรเราไม่เคยสนใจกับกองมูลรอกองคูด กองส้วมกองถ่านที่มันเห่าว้อกๆ เหมือนหมาเห่าส้วม แล้วก็ไปกินส้วมของเก่านั้นแหละ เหมือนหมาเห่าฟ้า ฟ้าอยู่ที่ไหนเห่าว้อกๆ นี่ธรรมของเลิศเลอขนาดไหนเหนือหมดแล้ว แล้วจะไปสนใจอะไรกับส้วมกับถ่านอย่างนี้ ซึ่งเป็นของต่ำทราม ก็ต้องเอาธรรมที่เป็นของเลิศเลอ และสัตว์ทั้งหลายประสงค์มุ่งหวังอยู่อย่างแรงกล้าแล้วก็มี มุ่งหวังธรรมดาก็มี นั่นมาสอนโลกต่างหาก เราไม่ได้เอาส้วมเอาถ่านมาสอนโลก เหล่านี้มันเต็มอยู่ทุกแห่งทุกหนแล้ว

เมื่อไม่ได้มาเราก็ว่า ไม่ว่าที่ไหนเหมือนกันหมด ถ้ามาเจอเอาอย่างจังๆ ใส่เปรี้ยวเลยละเรา ถ้าอยู่ธรรมดาของเราก็ไม่ว่าอะไร ถ้าเข้ามาจิ้งหะที่จะเอาแล้วยังไงก็เอาไว้ไม่อยู่ขนาดที่ว่าแต่งตัวมา นี่มันจะเห็นที่อยู่นี้ว่างั้นนะ อ้าวก็มันจริงๆ จะว่าไง เราพูดจริงๆ ที่ว่าแต่งตัวเหมือนหมา มันนุ่งล่อนจ้อนเข้ามานี่ ถ้าเป็นกางเกงรัดก็ยังคงอวยยังชั่วจะไม่เห็นทีเวลามันนั่งลง นี่มันนั่งลงเห็นทีเลย นี่มันจะเห็นที่อยู่นี้ว่างั้น นี่ละธรรม พูดให้ตรงศัพท์ตรงแสงตามหลักความจริงเรียกว่าธรรม

เรื่องกิเลสมันปลอมแปลง มันเคลือบแฝงไปทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วโลกกิเลสมันก็ชอบกัน ที่จะเข้ามาหาบรรดาธรรม หาน้ำหาท่าที่โหนชะล้างมันไม่ยากเข้า พวกขี้เรื้อน พวกหมาขี้เรื้อน พวกโหนก็ตามมันเป็นอย่างนั้นว่าด้วยกันหมด เราเป็นเราก็ว่าเราได้เข้าใจไหมล่ะ มันไม่ใช่ของดี ถ้ามีแต่สิ่งเหล่านี้โลกนี้เป็นไฟกันทั้งหมดเลยนะ ถ้าไม่มีน้ำดับไฟโลกนี้พินาศไปหมด นี่ยังมีธรรมสำหรับชะล้างสิ่งสกปรกโสภณ ไม่ดีไม่งามยังงัดเดือน ควรดูดู ควรตัดตัด ควรตัดตัด แล้วแต่แห่งหนักเบาที่ควรจะออกชะล้างกัน เข้าใจไหมล่ะ

เราพูดอย่างนี้เราไม่มีอะไรกับโลก เราพูดด้วยความสงสารทั้งนั้น เราไม่ได้พูดด้วยความที่ว่ามีความโมโหโทโส ไม่พอใจเขาในจิตใจของเรา เราไม่มีกิเลสประเภทโหนก็ตาม ในหัวใจเรา ไม่มีเราบอกไม่มี ไม่มีมาได้ ๕๔-๕๕ ปีนี้แล้ว ฟาดมันขาดสะบั้นลงไปแล้ว โลกอันนี้มันจำหมด พูดให้ท่านทั้งหลายฟังเสีย ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอพอทำทนายกับกิเลส สกปรกนี้ได้ไหม หรือจะมีแต่กิเลสทำทนายธรรมนั้นหรือ ถ้าพูดอรรถพุดธรรมแล้วหาว่าท่านโธ่ท่านอวด นี่กิเลสทำทนายธรรม โจมตีธรรม ธรรมฟาดหัวกิเลสบ้างไม่ได้หรือ ก็ต้องฟาดบ้างซี

ให้พากันเข้าใจนะลูกหลาน ทุกสิ่งทุกอย่างให้มีชนบประเพณีอันดีงามประจำชาติไทยของเรา เวลานี้เลอะเทอะไปหมดชาติไทยของเรา เหลวแหลก ไม่มีหลักยึดเลย ชนบประเพณีปู่ ย่า ตา ยาย เคยพาดำเนินมาอย่างไร การนุ่งห่มเป็นอย่างไร ตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย ของเรา มองดูแล้วน่าเคารพเลื่อมใสสวยงาม ทุกวันนี้มันเป็นอย่างไร มันคละเคล้ากันไปหมด เพราะศีลธรรมไม่มี จิตใจลอยไปหมด ทั้งเขาทั้งเรา ทั่วประเทศไทยของเรา รู้สึกจะเป็นอย่างนั้นเป็นส่วนมากนะ

ทีนี้เวลาแต่งเนื้อแต่งตัวเข้ามา มันก็เป็นแบบนั้นละ แบบหัวใจสกปรก เป็นไปด้วยกามราคะ อยากโอ้อวดเขา อวดกามราคะนั้นจะไปอวดอะไร เห็นกันแล้วเหมือนหมาเจอกัน หมาตัวผู้กับตัวเมียเจอกันทางกระดิกใส่กันแว็บๆ นี่แต่งตัวเจอกันแล้วทางกระดิกใส่กัน หัวใจกระดิกใส่กันแว็บๆ เดียวก็ชวนกันเข้ามาจรูโรงแรมไปละซี มันจะพาไปสวรรค์นิพพานเมื่อไร พาเข้ากองนรก เพราะฉะนั้นธรรมะจึงมีน้ำดับไฟชะล้างกันเรื่อย เตือนกันเรื่อย ไม่งั้นมันจะเลยเถิด

อย่างเมืองไทยของเรานี้การแต่งเนื้อแต่งตัวดูได้เมื่อไรเวลานี้ มันมองดูหน้าปู่ ย่า ตา ยายที่พาดำเนินมาด้วยความราบรื่นดีงาม มันมองดูเมื่อไร มันไม่ได้ดู มันดูแต่อย่างที่ว่านี้ ทีนี้ธรรมมีอยู่ และโลกนี้ก็เป็โลกเมืองไทยที่ถือพุทธศาสนา ธรรมมีอยู่ พุทธศาสนามีอยู่ ผู้ต้องการอรรถธรรมมีอยู่ก็ต้องสอนกันอย่างนี้ ถ้าหากว่ามันเป็นแบบหมาจริง ๆ แล้ว

สอนมันอะไรหมา ไอ้ปูกก็อยู่ในวัดนี้ไม่เคยสอนมันละ สอนแต่คน เข้ามานี่สอนแต่คน ไอ้ปูกก็ไม่ได้สอนมัน ถ้าจะให้มันก็มีแต่เวลาเปิดประตูนี่นะ เขาออกมาเขาจะเห่าว๊อกแว๊ก ๆ นี่กุ๊กกินข้าวอิ่มแล้ว ไม่จั้นกูจะเอาหมาสองสามตัวมาตัมยำกิน เราว่าไปนั่นเสีย จะว่าสอนเขาหรือไม่สอนก็แล้วแต่ละ มันก็เป็นแบบนี้

ให้พี่น้องทั้งหลายจำไว้ละ วันนี้พุทธอรุณพุทธธรรมให้พากันเข้าอกเข้าใจ ธรรมนี้เลิศเลิศสุดยอดแล้ว เราประกาศกังวานในหัวใจของเราได้ครอบโลกธาตุ ไม่มีสะท้านหวั่นไหวกับใครเลย เพราะฉะนั้นการพูดการจาจึงเป็นธรรมล้วน ๆ ใครจะว่าหนักว่าเบาอะไรเป็นแง่หนักแง่เบาของธรรม เช่นผักเราควรจะชอยก็ชอย ควรจะฟันโป๊ก ๆ ก็ฟัน ควรจะสับจะยำเหมือนลาบก็เอา อันนี้ธรรมสอนคนก็แบบเดียวกัน ควรจะหนักก็หนัก ควรจะสไปไปเลยก็มี ถ้าเรียบร้อยก็สไปไปเลย ล้างไปเลย ถ้ายังมีอะไรเป็นคดเป็นงออยู่ก็ถากหนักมือเหมือนเขาถากไม้ ถ้าเรียบแล้วไม่ต้องถาก ยกขึ้นเป็นบ้านเป็นเรือนแล้วไม่จำเป็นจะต้องแตะแตะไม่ได้ เสียหมด นั่นเวลาแตะไม่ได้เสียหมดก็มี เวลาทั้งสับทั้งยำฟันโป๊ก ๆ เสียงสนั่นหวั่นไหวทั่ววัดอย่างนี้เขาก็ทำ แต่เวลาเรียบแล้วไปทำอย่างนั้นไม่ได้

อันนี้คนเวลานี้กำลังอยู่ระหว่างการก่อสร้างปรับปรุงตัวเองให้เป็นคนดี ก็ต้องมีแง่หนักเบา ถากบ้าง ฟันบ้าง สไปบ้าง โป๊ก ๆ เป๊ก ๆ เข้าใจไหม บางทีตีบ้าง ๆ ก็มี นี่มันจะเห็นที่อยู่ที่นี่ นั่น เข้าใจไหม ดีแล้วนะนั่น มันคงอมากก็เอาหนัก ๆ อย่างนี้ นี่ละธรรมมาสอนคน ท่านทั้งหลายอย่ามาเข้าใจนะว่าหลวงตาว่าดูว่าดำอะไร เรามีธรรมทั้งนั้น น้ำประเภทไหน สิ่งใดที่สกปรกมากน้อย ควรแก่น้ำประเภทไหนที่จะลงมากน้อยต่างกัน น้ำสำหรับชะล้างต้องลงแบบเดียวกันให้พอเหมาะ นี่การสอนประชาชนด้วยธรรมเหมือนน้ำ ก็สอนมีแง่หนักเบาต่าง ๆ อย่างนี้เหมือนกัน

อย่างพระที่ท่านมาปฏิบัติเรียบร้อยอยู่ที่นี่ เราไม่เห็นได้ดูท่านนะ อยู่ที่นี่มาจากประเทศไหน ๆ ทั่วโลกมานี่ ท่านมีศีลมีธรรม มีกฐิมะระเบียบอันเดียวกัน มองท่านเหมือนเรา มองเราเหมือนท่าน ศีลธรรมเป็นระเบียบอันเดียวกัน ดูกันหาอะไร สอนกันหาอะไร ถ้ามันคดมันงอมากก็เอาบ้าง ไม่ใช่ว่าบ้าง ฟาดเบ็ง อย่างทางโคราชเขาวัวเบ็ง สไปปัวะเลยก็มี เอาละวันนี้พอสมควร

โยมชาวอินโดนีเซียถามปัญหาธรรมะ

โยม ช่วงนี้หนูกาณาไม่เห็นอะไรไม่เจออะไร แล้วก็ไม่มีอะไร แล้วลูกพิจารณาไม่ต้องเห็นอะไรด้วย ไม่ต้องมีอะไรด้วยไม่ต้องทำอะไรด้วยไม่ต้องช่วยอะไรด้วย ถ้าต้องเห็นต้องมีต้องเจอต้องได้ อันนี้แปลว่าเป็นต้นหาคะ ต้นหาคะเป็นอิตตา แล้วลูกเข้าใจสิ่ง

ทั้งหมดคะ ลูกภาวนาต่อแล้วก็พิจารณาอีกยังไม่เชื่ออะไรอีก ยังไม่เห็นอะไรอีกยังไม่มื่ออะไรอีกยังไม่ได้อะไรอีก แล้วก็หนูเข้าใจทำไมไม่เห็นทำไมไม่เจอทำไมไม่มีทำไมไม่ได้ แต่ว่าไม่มีตัณหา ตัณหาไม่มี แปลว่าอันนี้ไม่มีอัตตา ไม่มีอัตตาแปลว่าอนัตตา หนูเข้าใจอย่างนี้ไม่รู้ถูกหรือเปล่านั้นคะ แต่ว่าอันนี้ไม่มีตัณหาแล้ว ไม่มีตัณหาแปลว่าไม่มีอัตตา ไม่มีอัตตาแปลว่าอนัตตาอย่างนี้ถูกหรือเปล่านั้นคะ

หลวงตา ที่แยกมาพูดเหล่านี้เป็นแขนงของความจริงนะ การพูดออกมาว่ามันอาจผิดพลาดได้บ้าง มันไม่ค่อยตรงกับความจริง เพราะฉะนั้นเพื่อฝากให้เข้าไปรู้ความจริงหายสงสัยนั้น ให้ย่ำกันจนกระทั่งที่ว่าหมดสงสัยแล้วมันจะประกาศขึ้นเอง เอาอย่างนี้นะ เอ้าพิจารณาอย่างนั้นไปก่อนนะ เมื่อมันรู้แล้วมันก็เหมือนเรารับประทาน(อาหาร) รับประทานไปๆ พอมันเริ่มอิมมันก็รู้ พออิมเต็มที่แล้วพอหมดทั้งหวานทั้งคาวพอหมด อันนี้ก็เหมือนกันเรื่องจิต ถ้ามันพอแล้วเรื่องที่เคยพิจารณาอยู่มันปล่อยหมดโดยสิ้นเชิงประจักษ์เป็นคนละฝั่งๆ ไปเลย เข้าใจ? เข้าใจนะ

เอ้า ให้พิจารณาอย่างนั้นแหละ เอนี้เป็นงานของเราทำในวันหนึ่งๆ ได้หรือไม่ได้ ความรู้ไม่ลดละ ให้มันรู้้อยู่ตามสิ่งเหล่านั้นนะ มันเป็นอย่างไงๆ เมื่อมันสิ้นสุดการที่จะพิจารณาการละการถอน มันรู้เองด้วยกันทุกคนนั้นแหละ สาวกตัวเองหมด นี่เมื่อมันยังไม่ถึงขั้นนั้นให้มันทำงานของมันมันพอของมันมันก็รู้เองนะ เอาอย่างนั้นเสียก่อน ทำงานในวงนี้เพราะวงนี้ไม่เสียหาย ไม่มีอะไรเสียหาย

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th